

mig angaaende en formodet Enighed mellem det ærede Medlem og mig om Ønskeligheden af forskellige af ham nærmere antydede Grundlovsendringer. Om Enkelthederne i denne Sag har jeg ikke udtalt mig, og agter jeg ikke at udtale mig. Til nogle af disse Spørgsmaal har jeg taget Stilling tidligere; der er andre Spørgsmaal, som ikke have foreligget, men naar de en Gang komme til at foreligge, skal jeg nok tage Stilling dertil.

Sigvald Olsen: Da det er højst usikkert, om min Partifælle, det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen), kan faa Tilladelse af sin Læge til at deltage i vort Arbejde herinde, medens vi endnu ere ved Finanslovdebatten, har jeg tilladt mig at begære Ordet dels for at gøre nogle Betragtninger gældende, som have Forbindelse med den fraværende, og dels for at rette en Forespørgsel til den højtærede Justitsminister og en Henstilling til den højtærede Trafikminister.

Da det ærede Medlem for Hornslet (N. P. Jensen) forleden Aften havde Ordet, lyste han efter min Partifælle for Københavns 10de Valgkreds og forespurgte, om hans Arbejde for at forskaffe de russiske Socialister Lokale til deres Møder og Logi her i Byen var sket efter vort Partis Ønske, om det var i Overensstemmelse med Socialdemokratiet i sin Helhed, og han sluttede med at sige, at det tvivlede han for Resten ikke paa. Jeg skal konstatere, at det ærede Medlem har Ret. Det er saaledes, at vor gamle Forretningsfører her har handlet i fuld Overensstemmelse med hele det danske Socialdemokrati. Og hvorledes skulde det ogsaa være anderledes? De Folk, der kom her og ønskede Husly, vare Folk med det samme Syn paa Samfundet, som vi have. Det var Socialdemokrater. Det var Mennesker, der vilde bringe lidt Lys i det Mørke, der ruger over det Folk og det Land, de selv tilhøre, og det var Mennesker, der tog denne Gerning op med Fare for deres egen personlige Frihed, ja, med Fare for deres Liv. Det ærede Medlem maa erindre, at de Folk ville Stemmeseddelsens Vej; ad Stemmeseddelsens Vej ville de forbedre Kaarene for deres Folk derhjemme, og det ærede Medlem maa erindre, at det netop er den Vej, som det Parti, han tilhører, er gaaet for at komme til Magten. Hvor kan han saa udtrykke sin Harm over, at vi have modtaget disse Mennesker saa godt, som vi have?

Det var med en vis Angst i Blikket og Foragt i Stemmen, at det ærede Med-

lem omtalte, at de vare revolutionære Russere. Ja, det er jo enhver Socialdemokrat. Hvad forstaaer det ærede Medlem ved at være revolutionær? Tror han, at dertil hører, at man skal gaa omkring med en Klump Dynamit i Lommen og Revolveren i Bæltet, tror han, at de revolutionære kun ere Mennesker, der ville dræbe og gøre Ulykker, saa tager han overmaade fejl. Det, vi forstaa ved at være revolutionær, er at arbejde for en anden Samfundsordning, at komme bort fra den nuværende private Ejendomsret til Produktionsmidlerne og til Jorden. At komme bort fra de nuværende Tilstande og at stræbe henimod det angivne Maal er revolutionært Arbejde; men det vil ikke sige det samme som at bruge voldsomme Midler. Maalet kan naas dels i Kraft af den almindelige Udvikling og dels ved politisk Arbejde, f. Eks. naar man i et konstitutionelt Land som vort giver Landet almindelig og lige Valgret.

Da i de første Dage af Maj Maanedvore russiske Partifæller vare komne her til, havde vi Grund til at tro, at de vilde kunne afholde deres Kongres her. Der blev ganske vist ikke skrevet herom, for det vilde have været til liden Baade netop for vore Autoriteter, mente vi, men vi havde troet, at der ikke vilde blive taget saaledes fat paa dem, som der blev. Den højtærede Justitsminister gav Ordre til, at de med kort Varsel skulde forlade Landet. Søndag Eftermiddag kom Ordren til, at de skulde være ude af Landet eller paa Vej ud af Land — nemlig de, der toge over Land — inden Kl. 12 Søndag Nat. Det forekommer mig at være en meget mærkværdig Fremgangsmaade, og det var ikke med Stolthed, at jeg Søndag Aften samtalede med disse russiske Partifæller og hørte paa deres Beklagelser over, at de skulde jages som vilde Dyr ud af et Land, som ellers i deres Øjne stod som et af de Lande i Europa, hvor en vis Frihed dog boede til Huse. Jeg fulgte en Del af de fremmede til Dampskibet Søndag Nat, og jeg kan forsikre ærede Medlemmer og alle, hvis Følelser ikke ere blevne fuldstændig afstumpede — ja, denne Henvendelse gælder ikke det ærede Medlem for Hornslet —, at jeg følte mig glad ved at være sammen med de Mennesker. Jeg saa i dem — der var baade unge Folk og Mænd i deres kraftigste Alder — Mennesker, der vare alvorligt begejstrede for deres Sag og offervilligt vilde sætte noget ind paa dens Fremme. Det var Mennesker, man ved første Øjekast fik Sympati for,